

Sandefjord, 18. januar 2011: Vedtak i sak 206-2010

Klager: NN

Innklaget: Kreditorforeningen Sør, Postboks 482, 4664 Kristiansand

Saken gjelder: Om varsler er betryggende avsendt og om fordringshavers for tidlige beregning av purregebyr er i strid med god inkassoskikk.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder opprinnelig et fakturakrav fra XX på kr 1 424. Grunnet manglende betaling av varene ble ordren slettet og klager ble isteden avkrevd et passivitetsgebyr på kr 150. Da passivitetsgebyret ikke ble betalt, ble kravet sendt til inkasso. Inkassosalær med tung sats er påført kravet.

2. Saksforholdet

Faktura for kjøp av varer på nettauksjon forfalt til betaling 19.06.10. I henhold til avtale mellom partene var denne sendt til klagers e-postadresse. Fakturaen ble slettet 30.06.10 på grunn av manglende betaling og faktura med passivitetsgebyr, kr 150, skal ha blitt sendt klager samme dag. Betalingsfrist var satt til 14.07.10.

Fordringshaver skal ha fremsendt inkassovarsel for passivitetsgebyret 19.07.10. Purregebyr skal ha vært lagt til kravet med kr 60. Da kopi av det aktuelle inkassovarselet ikke kan fremlegges, har innklagede fremlagt utskrift av et tilfeldig standard inkassovarsel, samt utskrift av logg, som viser ”Automatisk faktura Purregebyr på ubetalt faktura 4045073 og med kommentaren: Purregebyr er automatisk opprettet på faktura 4045073.”

Da kravet ikke var betalt innen utløpet av betalingsfristen i inkassovarselet, ble saken oversendt til inkasso 09.08.10. Betalingsoppfordring, tillagt lett salær, ble sendt den påfølgende dagen.

Klager fremmet innsigelse mot kravet første gang 27.09.10. I henvendelsen, sendt på e-post til innklagede, viste klager til at hadde mottatt faktura på kr 451,55, men at han verken hadde mottatt faktura eller inkassovarsel i saken. Etter å ha undersøkt saken opplyste innklagede i e-post blant annet at ”Både inkassovarsel og betalingsoppfordring fra oss er sendt til ZZ ZZ gate YY, YY ZZ. Jeg ser det slik at du er ansvarlig for denne. E-postadressen registrert på profil og som bud kommer fra er din, adresse stemmer og du er over 18 år.”

Tungt salær er siden påført saken.

Klager fremsatte klage i e-post datert 29.09.10 en klage til Inkassoklagenemnda. Klager mente at han ikke hadde mottatt noen purring eller inkassovarsel i saken. Sekretariatet for Inkassoklagenemnda oversendt henvendelsen til innklagede for uttalelse og i sitt tilsvarende viste innklagede til at inkassovarsel var sendt til klagers oppgitte adresse som han fortsatt bor på. Kravet på inkassokostnadene ble opprettholdt.

Etter å ha gjennomgått fordringshavers egne ”Brukerbetingelser – punkt: Fakturering og gebyrer” og sammenholdt disse betingelsene med hva som ble opplyst var sendt i saken, kontaktet sekretariatet innklagede pr telefon 10.12.10. Det ble fra sekretariatets side blant annet påpekt at fordringshavers betingelser tilsa at kravet skulle pures før ordren ble slettet og passivitetsgebyr ble fakturert og at purregebyr ville bli lagt til passivitetsgebyret dersom dette ikke var betalt innen forfall. Det ble videre bemerket at inkassovarsel tillagt inkassosalær syntes å være sendt kun fem dager etter at faktura med passivitetsgebyret forfalt. Innklagede bekreftet etter dette at fordringshaver har foretatt endring i sitt system som har medført at inkassovarsel med purregebyr ble sendt kun fem dager etter forfall, men at dette nå er rettet opp.

3. Partene anfører

Klager anfører at han ikke har mottatt noe inkassovarsel i saken. Opprinnelig faktura skal ikke ha blitt betalt fordi den gikk i "søppelpost" på hans e-postkonto.

Innklagede stiller seg undrende til at klager ikke skal ha mottatt inkassovarsel på adressen ZZ ZZ gt. YY. Dette er samme adresse som han har i "min profil" hos XX.no. Kreditorforeningen har sendt annen post til samme adressen, og denne har kommet frem. Dette er adressen som klager selv har bekreftet at han bor på og som fremgår av utskrift fra Det sentrale folkeregister. På bakgrunn av dette kan vi ikke se at Kreditorforeningen Sør ikke er berettiget til å avkreve klager for inkassosalær.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 20. desember 2010 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20.02.03 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoloven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav. Etter lovens § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning etter standardsatser fastsatt i forskrift med hjemmel i § 19. Før utenrettslig inndrivning kan iverksettes, må fordringshaver eller inkassator ha sendt skyldneren et inkassovarsel i samsvar med inkassoloven § 9. Etter § 17 fjerde ledd in fine kan kostnadene ikke kreves erstattet dersom reglene i § 9, som er den aktuelle bestemmelse her, er overtrådt. I § 9 første ledd heter det:

Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren

- a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk, og
- b) i varselet ha gitt skyldneren en betalingsfrist som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Av loven fremgår det at varselet må være avsendt, det er ikke noe vilkår at det er mottatt. Ordlyden er valgt med vilje, noe som fremgår av Ot. prp. nr. 2 (1987-88) på side 57:

"Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelser i postgangen og for at varslene i det hele kommer frem. (...) dette vil kun gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldneren. Hvis ikke fordringshaveren eller inkassatoren har holdepunkter for at skyldneren kan nås på annen adresse, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som skyldneren har oppgitt til fordringshaveren. Er ingen adresse oppgitt må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som er registrert av folkeregisteret."

Faktura, inkassovarsel og betalingsoppfordring er i denne saken sendt til den postadressen klager har oppgitt til fordringshaver, og er dessuten den samme som klager bebor og som han er registrert med i Folkeregisteret. Verken faktura eller inkassovarsel skal ha kommet i retur, og varslene må da regnes som betryggende avsendt.

Nemnda har av eget tiltak vurdert om fordringshavers beregning av purregebyr er i strid med inkassoforskriften § 1-2 annet ledd eller om forholdet anses reparert ved at korrekt salær er beregnet i betalingsoppfordringen.

Nemnda legger til grunn at *inkassovarsel* i samsvar med § 9 er påkrevd før inkassotiltak kan settes i verk. Det følger av forskriften § 1-2 annet ledd at "For inkassovarsel etter inkassoloven § 9 som er sendt tidligst 14 dager etter kravets forfall, kan fordringshaveren kreve et beløp lik en tidel av inkassosatsen."

Slik nemnda ser det, foreligger det ikke et brudd på inkassoloven § 9, da det følger av denne at inkassovarsel kan sendes straks kravet er forfalt. Det nemnda må ta stilling til er om fordringshavers beregning av purregebyr på inkassovarsel som er avsendt før det er gått 14 dager etter kravets forfall, medfører at han mister kravet på alle inkassoomkostningene selv om inkassokostnadene er tariffmessig beregnet etter at saken ble overført til inkasso og betalingsoppfordring ble sendt.

I nærværende sak har fordringshaver sendt inkassovarsel der purregebyr er beregnet tidligere enn det er hjemmel for. Nemnda mener at dette øker betalingspresset og utsetter klager for urimelig påtrykk, jf. inkassoloven § 8 annet ledd. At klager ikke betalte på dette tidspunkt av saken, eller at dette forhold ikke er påberopt av klager, kan ikke være avgjørende. Fordringshaver er den profesjonelle part og må ha risikoen for feil i fremsendte krav og varsler. Det forhold at gebyrfeilen er rettet ved at inkassosalær er korrekt beregnet i betalingsoppfordringen, kan etter nemndas syn ikke reparere for tidlig utsendt inkassovarsel tillagt purregebyr.

Nemnda er etter dette kommet til at fordringshavers krav på erstatning for utenrettslige inkassokostnader er bortfalt som følge av at det ved i inkassovarselet er beregnet purregebyr i strid med inkassoforskriften.

Da klager har nådd fram på annet grunnlag har nemnda ikke vurdert om det forhold at fordringshaver har veket fra sine egne fremlagte betingelser i innfordringen, medfører at iverksetting av inkasso er i strid med god inkassoskikk. Nemnda finner likevel grunn til å påpeke at fordringshaver har plikt til å følge sine egne vilkår og betingelser og at avvik fra dette lett kan føre til at en skyldner, som har innrettet seg etter betingelsene, lett blir utsatt for urimelig påtrykk eller ulempe i strid med inkassoloven § 8 ved at inkasso iverksettes på et tidligere tidspunkt enn betingelsene gir anvisning på.

Vedtaket er enstemmig.

5 Vedtak

Klager gis medhold. Det skal ikke betales inkassoomkostninger i saken.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda